

Nieuwsbrief

Stichting Vrienden Speciale Kinderhulp

Correspondentieadres:
Achter de Bergen 14, 2675 AS Honselersdijk
Tel.: 0174-623554 / 06 12 11 88 91

Stichtingsnummer: JW 39 50 313
Rabo-bank NL90 RABO 015 66 79 043
KvK nr. 41147115
www.svsk.nl
email: info@svsk.nl

Beste allemaal

Wat later dan u gewend bent van ons sturen wij u de laatste nieuwsbrief van dit jaar.

Eind oktober begin november is ons bestuur weer richting Kroatië gegaan om de kinderen van het afgelopen kamp te bezoeken en om te kijken of we weer een groep kinderen konden vinden die in de zomer van 2019 naar Nederland kunnen komen.

Omdat de scholen een lang weekend vrij waren hadden we maar drie dagen de tijd om alles te regelen wat via de scholen geregeld moest worden. Maar gelukkig kunnen we goed plannen dus die dagen was niet echt een probleem.

Wat betreft de nieuwe school hadden we al een klein beetje een idee welke richting we uit wilden gaan. Toen we ons eerste kamp organiseerde, vele jaren geleden, kwam er een klein meisje mee naar Nederland en waar we toen geen idee van hadden, met dit meisje zouden we een speciale band krijgen net zoals met haar familie.

Zo'n tien jaar later kwam dit meisje, inmiddels een jonge vrouw, mee als jonge leiding. Ze had mooie toekomstplannen. Ze wilde gaan studeren, trouwen en kinderen krijgen. Dit is ook allemaal gebeurd alleen het studeren werd een beetje op de langere termijn gedaan werd het trouwen en de kinderen kwamen eerst. Maar die studie heeft ze nooit opgegeven en inmiddels is ze al een aantal jaren afgestudeerd als psychologe en helpt ze zelf kinderen die het hard nodig hebben.

De cirkel is rond.

Ze had al een paar jaar geleden voorzichtig een balletje opgegooid voor 'haar' school maar dat kwam er niet van en nu, nu ze het helemaal niet verwachtte, kwamen wij met het verzoek of de school interesse had en, nog belangrijker, of er kinderen op de school zaten die het nodig hadden. En of ze interesse hadden.

De school waar de kinderen op zitten staat in Vukovar en heet Osnova Skola Nikole Andrića. Vele jaren geleden zat de school Antun Bauer, waar ook kinderen van in Nederland op vakantie zijn geweest, in hetzelfde gebouw als deze school. Ze hadden twee shifts, de ene week gingen zij 's morgens naar school en de andere school 's middags en de week daarop werd dit weer omgewisseld totdat het school gebouw van de school Antun Bauer was gerestaureerd en de kinderen weer naar hun eigen school terug konden.

De school Nikole Andrića bleef in het oude gebouw dat niet gerestaureerd werd en die zich in een erbarmelijk slechte staat bevond en bevind.

Begin dit jaar werd de school afgekeurd, hij was in een te slechte staat en de kinderen moesten verhuizen. Nu werden zij opgevangen door de school Antun Bauer dus opnieuw zitten ze samen in een gebouw.

Het is voor beide scholen niet makkelijk en het betekent soms lange dagen voor de leerkrachten maar dit was de enige oplossing. Hieronder ziet u enige foto's van hoe het gebouw er nu uit ziet.

We hebben dus een gesprek gehad met het hoofd van deze school mevrouw Josipa Kotromanović Sauka , de pedagoog van de school mevrouw Tjaša Mađarevic en de psycholoog van de school mevrouw Lijdia Balic-Bruner.

Ze vertelden over de kinderen die op deze school zitten, Kroatische kinderen, Servische kinderen en Roma kinderen, een gemengde school dus. Dat zal een uitdaging worden maar daar houden wij wel van.

We vertelden de leiding van de school dat we in april een gesprek met de ouders en de kinderen willen en toen werd de vraag gesteld: Wat als de ouders niet komen? Dat zegt genoeg Ouders die geen interesse hebben in de activiteiten die voor hun kinderen worden georganiseerd. De directrice vertelde al dat de ouders ook niet naar ouderavonden komen. De school is iets dat moet maar moet vooral niet te veel van de ouders vragen. Dat betekent dat de meeste kinderen ook thuis niet te veel te verwachten hebben van enige interesse vanuit de ouders.

Een groep dus die wij graag willen hebben zodat ze dus een band kunnen opbouwen met de leerkrachten van hun school en dat ze eventjes uit de sleur van alle dag kunnen om energie op te bouwen om de toekomst weer aan te kunnen.

We hebben verder een positief gesprek gehad met de leerkrachten en een kijkje kunnen nemen in het schoolleven van deze school.

We gaan in april met veel energie terug om te proberen in de zomer van 2019 een goed kamp voor deze kinderen te kunnen gaan organiseren.

Wat hebben we verder in die drie dagen nog gedaan?

We zijn naar de kinderen van het afgelopen kamp geweest en we werden zeer gastvrij ontvangen door kinderen en leerkrachten.

Een van de leerkrachten had een zogenaamde 'stomme film' van het kamp gemaakt en wij en de kinderen kregen dit ook te zien op de school. Veel kinderen waren ook extra naar school gekomen om ons te zien want een aantal waren al vrij.

Ook hadden ze een klein Halloween feestje voor ons georganiseerd met een drankje en wat zoutjes. Zo leuk om al deze kinderen weer te zien. In totaal zijn er zestig kinderen in Nederland geweest de afgelopen twee jaar.

En we moesten ook nog het een en ander bij deze school afleveren. Yvonne (en Rob) uit Alphen a/d Rijn zorgen ieder jaar weer dat we kerstcadeautjes mee kunnen nemen voor een school die een kerstmarkt organiseert. Alle cadeautjes zijn om te verkopen en met het geld dat ze hiermee ophalen kunnen ze iets extra's op school organiseren. In het verleden werd er knutselmateriaal en sport- en spelmateriaal gekocht.

Yvonne en Rob (die laatste voor het sjuwwerk) hartelijk dank voor alle mooie dingen die jullie weer gebracht hebben. De leerkrachten maar ook de kinderen vonden het erg mooi.

Tsja en natuurlijk hebben we ook nog kinderen van voorgaande jaren op de scholen bezocht, we proberen altijd zo lang mogelijk contact te houden maar op het moment dat ze naar het middelbaar onderwijs gaan dan raken we het contact met de meeste kinderen kwijt. Maar soms gaan we op een centrale plaats in een park zitten waar de kinderen langs lopen voor de bus of de trein en dan heb je soms dat een groep kinderen je ziet en naar je toekomen.

Vaak plaatsen we ook een oproep op facebook waar we op een bepaald moment zijn en dan zie je dat er toch kinderen proberen om naar je toe te komen voor een gezellig praatje.

Omdat we wat meer vrij waren deze week besloten we om te kijken of we een paar kinderen van een groter aantal jaren geleden op te zoeken.

Facebook is dan een goed middel om deze kinderen te benaderen, nou ja kinderen

De eerste twee waren Bojan en zijn zus Olivera Košutić. Bojan was in 2005 bij ons en zijn zus in 2010. Bojan was negen jaar toen hij kwam en zijn moeder was ernstig ziek en zou niet meer beter worden. Hij beet iedereen in die periode en vader en de leerkrachten op school hadden heel wat met hem te stellen. Op kamp beet hij de chauffeur van de bus.

Toen Olivera kwam, was moeder al weer een paar jaar overleden en vader had het moeilijk met twee opgroeiende kinderen en het leven in het dorp.

Na een aantal jaren verhuisden ze naar de stad waar vader gelukkig wat werk vond en de kinderen door familie en burens werden opgevangen.

Daar hebben we ze ook opgezocht en inmiddels waren ze 22 jaar en 19 jaar. Ondanks het feit dat we ze een half uur van te voren belden stond de tafel gedekt en zouden en moesten we mee eten. We hebben veel mooie herinneringen opgehaald.

Inmiddels gaat het goed met ze, beiden studeren en vader heeft nog steeds werk.

We zijn blij dat het goed met ze gaat en zij waren blij dat we ze niet vergeten waren en ze bedankten ons voor de kans die ze toen kregen om naar Nederland te komen. Het heeft voor hen veel betekend.

links de foto met Olivera en Bojan

rechts de foto met Petar, Lora en Klara

Het tweede gezin dat we bezochten was de familie Krizanac. Ook bij hen belden we een half uurtje van te voren maar er werden cup cakes gebakken en ook hier stond er eten klaar. Toen we aangeven dat dit echt niet ging lukken kregen we het op een bord mee naar huis en zo hebben we gelijk een reden om in het voorjaar van 2019 weer te komen want dat bord moest toch wel terug komen.

Hier betrof het een gezin waar vader aan post traumatisch stress syndroom lijdt. Vader kan om deze reden niet werken en het valt voor het hele gezin niet mee om hier mee te leven.

De kinderen zijn in drie verschillende jaren in ons kamp geweest. Klara en Lora zijn geweest met de school uit Vinkovci in twee opeenvolgende jaren en Petar is het laatste jaar mee geweest omdat de familie was verhuisd naar het dorp Mirkovci en juist die school kwam het laatste jaar.

Toeval maar voor Petar was het fijn om ook mee te maken waar hij zoveel over had gehoord van zijn zussen. Ook deze familie was zo blij dat we kwamen en we moesten dan ook beloven dat we in het voorjaar opnieuw langs zullen komen.

Het was voor ons leuk om deze kinderen te zien en we gaan proberen om dit in het voorjaar met nog een paar gezinnen te doen.

Nu moeten we de financiën voor het nieuwe jaar nog op orde gaan krijgen.

De eerste gift van Coop Ermelo is binnen. Deze mochten we twee weken geleden in ontvangst nemen.

Ook de bingo's zijn weer begonnen.

Over twee weken hebben we weer de Kerstbingo en ook de datums voor het nieuwe jaar zijn al weer bekend en staan binnenkort weer op de website.

Ook hebben we al weer contact gehad met een aantal sponsors voor het komende jaar en we hebben ook een uitnodiging gekregen om op bezoek te gaan in het openlucht museum in Arnhem.

We zijn al weer begonnen om een nieuw programma te maken maar dat doen we heeeeeel voorzichtig.

We moeten nog heel wat geld bij elkaar sprokkelen willen we in 2019 weer een mooi kamp gaan organiseren.

Het is dit jaar een dure maand, dat weten we, maar wat als u bijvoorbeeld het bedrag van één flesje wijn of een kerstkrans aan ons doneert. Wij zouden daar heel erg blij mee zijn en de kinderen die in 2019 gaan komen nog veel meer. En dat flesje wijn, zou u dat missen?

U kunt er een kopje koffie voor terug krijgen op de sponsordagen tijdens ons kamp.

Wij wensen u allen hierbij mooie feestdagen toe en vooral een gezond en gelukkig 2019.

Wij hopen dat u weer veel leesplezier hebt gehad met deze nieuwsbrief en we hopen u volgend jaar weer op de hoogte te brengen van alle nieuwe ontwikkelingen voor kamp 2019.

Tot ziens en met een vriendelijke groet
Stichting Vrienden Speciale Kinderhulp
Ton en Tineke

Onze stichting is een ANBI stichting